

gen var for her i Thinget forrige Gang, var der Stemning for at sætte Vicitationsarbejde i Spidsen, og det har Regjeringen sluttet sig til. Jeg plantede, da jeg i Aar forelagde Lovforslaget, ogsaa Vicitation først og satte Naturalarbejdet bagefter, men Lands-thinget flyttede Naturalarbejde op som Nr. 1, og Nogle vilde endogsaa, at man slet ikke skulde have det Andet; det Andet kom saa som Nr. 2. Mig er det uden Forskiel, hvilket der bliver Nr. 1 og hvilket Nr. 2, naar Bestemmelsen er saa fornuftig, at de Vedkommende kunne benytte, hvilken Vej de ville, men det forekommer mig ikke, at der er Grund til at gaa videre, end man her er gaaet. Med Hensyn til Interimsveiene, er der aabentbart en vis Landsdel, hvor Forholdene ere meget forskjelligt fra de andre Landsdeles, nemlig Jhen og de sig dertil sluttende mindre Der, idet man der har levende Hegn og forskjelligt andre Behageligheder, som de fleste andre Landsdele maa undvære. Derfor udstikke de deres Veie allerede i November og December, thi de vide saa temmelig, hvorledes det vil gaa dem, naar Sneen kommer. Det er den eneste Landsdel, hvor man kan være saa forudsæende i November, medens man de fleste andre Steder maa vente, indtil man kan se de faktiske Forhold, med at bestemme, hvor man skal have sine Overgange osv. Lovens Bestemmelser ere jo imidlertid fremme for hele Landet og ikke for Jhen alene. Vil man have Undringer med særlige Regler for Jhen alene, kan man maaske opnaae det, men at danne hele Reglen efter de særlige Forhold der, er der ikke Grund til. (Der nævnes: Holland) Ja, det kan være, at Holland er noget med, men det gjælder dog ikke for den største Del af Landet. Det er aabenbart, at alle de Herrer, der have Domicil paa Jhen, have haft en lille Tanke for disse Interimsveie allerede i November, men jeg tror ikke, at der i de andre Dele af Landet er Interesse derfor paa den Tid af Aaret, det er kun undtagelsesvis, ikke meget hyppig, at det findes i andre Dele af Landet. Jeg kan være meget enig i, at man ikke i § 17 skulde optage Bestemmelserne om, at der skal laves til Bunden, men kun i den Bredde af tre Alen og med Mødesteder. Jeg er ikke fæder til disse Bestemmelser, men det er Landsthinget, som har foranlediget, at de ere komne ind, og for min Skyld kunne

de meget godt gaa ud. Jeg kan paa den anden Side dog sige, at nogle af disse temmelig specielle Bestemmelser kunne maaske nok være ønskelige, thi hvis man ingen Bestemmelser faaer om et Regulativ, og forlanger man ikke, at der skal staa Bestemmelser i Regulativet, saa er der Chance for, at man ingen faaer, og saa vil det blive vedkommende Snefoged og den Tilhushavende, Sognefogeden, der skulle bestemme, hvorledes Arbejdet skal udføres, derfor kan det maaske være ganske godt at have nogen Veiledning for de Paagjældende. De nuværende Regler er flere egentlig kun legalt for Snekastning paa Landeveiene, ikke paa Biveiene. Man har analogt anvendt Regelen paa Biveie, dog med Undtagelser, thi i Pragis er det antaget, at medens man kan flytte Jolt fra en Kommune eller et Sogn til Snekastning paa en Landvei, hvilket er fuldkommen rigtigt, kan man ikke tage dem til Snekastning paa Biveie, men at Kommunen maa soignere sine egne Biveie. Lovbestemmelser have vi egentlig kun for Landveie, men der har i mange Aar ikke været Tvivl om, at de maatte gjælde for Biveie, d. v. s. administrativt har der ikke været Tvivl; jeg ved ikke, om Domstolene have bestjæstiget sig med dette Spørgsmaal. Det erede Medlem for Hjørring Amts Bde Valgkreds (Sungerslev) havde forskjellige Bemærkninger at gjøre og var meget uvisførsnet, jeg synes mere, end der egentlig var Anledning til, efter hvad han i Virkeligheden anførte. Det er jo slet ikke Tilfældet, som det erede Medlem sagde, at i § 3 gaar man bort fra Naturalarbejde; paa ingen Maade, det staar der lige saa godt som det Andet. Det er heller ikke Tilfældet, som det erede Medlem sagde, at Amtsraadet afgjør hele Sagen, og at Sogneraadet slet ingen Indflydelse faaer. Det er en Selsølg, at ved alle disse Spørgsmaal maa Sogneraadet høres og gjøre Indstilling, men det har dog Meget for sig at lade Amtsraadet til Syvende og sidst fastsætte Bestemmelserne i Regulativet og forskjelligt andre Bestemmelser, netop fordi det herefter ikke er ganske ligegyldigt, om den ene Kommune gaar frem vidt forskjelligt fra den anden, naar de støde op til hinanden, og begge Kommuners Behøvere kunne komme til at deltage i Snekastningen. En vis Ensartethed bør der dog være, og man behøver ikke at have en